

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 15ης Οκτωβρίου 2014*

«Προδικαστική παραπομπή — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης —
Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα με αναδρομική ισχύ μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων —
Κατάσταση αμιγώς εσωτερικής φύσεως — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου»

Στην υπόθεση C-246/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το
Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Ιταλία) με απόφαση της 28ης Απριλίου
2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Μαΐου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

Vittoria De Bellis,

Diana Perrone,

Cesaria Antonia Villani

κατά

Istituto Nazionale di Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica (Inpdap),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Τ. Von Danwitz (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, Α. Rosas, Ε. Juhász, D. Šváby
και C. Vajda, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: A. Calot Escobar

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να αποφανθεί με
αιτιολογημένη διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του
Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ των V. De Bellis, D. Perrone και C.A. Villani και του Istituto Nazionale di Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica (Inpdap) σχετικά με τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα.

Το νομικό πλαίσιο

Ο νόμος 241/1990

- 3 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του νόμου 241 της 7ης Αυγούστου 1990, περί νέων κανόνων για τη διοικητική διαδικασία και το δικαίωμα προσβάσεως στα διοικητικά έγγραφα (*GURI* αριθ. 192, της 18ης Αυγούστου 1990, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 15 της 11ης Φεβρουαρίου 2005 (*GURI* αριθ. 42, της 21ης Φεβρουαρίου 2005, σ. 4, στο εξής: νόμος 241/1990), ορίζει:

«Η δραστηριότητα της διοικήσεως επιδιώκει τους καθοριζόμενους από τον νόμο σκοπούς και διέπεται από τα κριτήρια της αποδοτικότητας, της αποτελεσματικότητας, της αμεροληψίας, της δημοσιότητας και της διαφάνειας κατά τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου και των λοιπών διατάξεων που ρυθμίζουν ειδικές διαδικασίες καθώς και από τις αρχές που απορρέουν από την κοινοτική έννομη τάξη.»

Ο νόμος 335/1995

- 4 Το άρθρο 1 του νόμου 335, της 8ης Αυγούστου 1995, περί μεταρρυθμίσεως του συστήματος υποχρεωτικής ασφάλισεως συντάξεως και συμπληρωματικών συντάξεων (τακτικό συμπλήρωμα στην *GURI* αριθ. 190, της 16ης Αυγούστου 1995, στο εξής: νόμος 335/1995), προβλέπει στην παράγραφο 41:

«Η ρύθμιση που εφαρμόζεται στην καταβολή των συντάξεων στους επιζώντες ασφαλισμένου συνταξιούχου, η οποία ισχύει στο πλαίσιο του καθεστώτος υποχρεωτικής γενικής ασφάλισεως επεκτείνεται σε όλα τα καθεστώτα τα οποία αποκλείουν ή αντικαθιστούν το εν λόγω καθεστώς. Όταν υπάρχουν μόνον ανήλικα τέκνα, σπουδαστές ή ανίκανοι, το ποσοστό της συντάξεως ανέρχεται σε 70 % μόνο για τις συντάξεις επιζώντος οι οποίες οφείλονται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Τα ποσά των συντάξεων επιζώντος μπορούν να σωρευθούν με τα εισοδήματα του δικαιούχου, εντός των ορίων περί των οποίων γίνεται λόγος στον πίνακα F του παραρτήματος. Το ποσό που απορρέει από τη σώρευση των εισοδημάτων, περί της οποίας γίνεται λόγος στην παρούσα παράγραφο, με την ούτως μειωθείσα σύνταξη επιζώντος δεν μπορεί εν πάση περιπτώσει να είναι μικρότερο από το ποσό που θα ελάμβανε το ίδιο πρόσωπο αν τα εισοδήματά του ήσαν ισοδύναμα με το ανώτατο όριο του αμέσως κατώτερου από το εισόδημά του εισοδηματικού κλιμακίου. Τα σχετικά με τη σώρευση όρια δεν εφαρμόζονται όταν ο δικαιούχος ανήκει στον πυρήνα οικογένειας η οποία περιλαμβάνει ανήλικα τέκνα, σπουδαστές ή ανίκανους, κατά την έννοια της ρυθμίσεως την οποία αφορά η πρώτη περίοδος της παρούσας παραγράφου. Η υπό κρίση διάταξη νοείται υπό την επιφύλαξη των ευνοϊκότερων κοινωνικών παροχών οι οποίες καταβάλλονται κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, η δε αναπροσαρμογή προβλέπεται με τις μελλοντικές βελτιώσεις.»

Ο νόμος 724/1994

- 5 Το άρθρο 15 του νόμου 724, της 23ης Δεκεμβρίου 1994 (τακτικό συμπλήρωμα στην *GURI* 304, της 30ής Δεκεμβρίου 1994, στο εξής: νόμος 724/1994), ορίζει στην παράγραφο 5:

«Οι διατάξεις που αφορούν στην καταβολή ειδικής συμπληρωματικής αποζημιώσεως επί των συντάξεων, που προβλέπει το άρθρο 2 του νόμου 324, της 27ης Μαΐου 1959, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, εφαρμόζονται αποκλειστικά στις άμεσες συντάξεις που έχουν εκκαθαριστεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994 και στις αντίστοιχες συντάξεις επιζώντος.»

Ο νόμος 296/2006

- 6 Ο νόμος 296, της 27ης Δεκεμβρίου 2006 (τακτικό συμπλήρωμα στην *GURI* 299, της 27ης Δεκεμβρίου 2006, στο εξής: νόμος 296/2006), ορίζει στο μοναδικό του άρθρο, παράγραφοι 774 και 776:

«774.

Η παρέκταση της ρυθμίσεως που εφαρμόζεται στην καταβολή των συντάξεων στους επιζώντες ασφαλισμένου συνταξιούχου, η οποία ισχύει στο πλαίσιο του καθεστώτος υποχρεωτικής γενικής ασφαλίσεως για όλα τα καθεστώτα τα οποία αποκλείουν ή αντικαθιστούν το εν λόγω καθεστώς, που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 41, του [νόμου 335/1995] έχει την έννοια ότι, για τις συντάξεις επιζώντος οι οποίες οφείλονται από την έναρξη ισχύος του [νόμου 335/1995], ανεξαρτήτως της ημερομηνίας ενάρξεως καταβολής της άμεσης συντάξεως, η ειδική συμπληρωματική αποζημίωση που ελάμβανε ήδη ο δικαιούχος, η οποία αποτελεί άρρηκτο μέρος του συνολικού ποσού της καταβαλλομένης συντάξεως, χορηγείται στον βαθμό του ποσοστού που προβλέπεται για τη σύνταξη υπέρ επιζώντος.

[...]

776. Το άρθρο 15, παράγραφος 5, του [νόμου 724/1994] καταργείται.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 7 Οι ενάγουσες της κύριας δίκης είναι δικαιούχοι συνήθους συντάξεως γήρατος και συντάξεως υπέρ επιζώντος. Προσέφυγαν ενώπιον του *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia*, ζητώντας, μεταξύ άλλων, να αναγνωρισθεί το δικαίωμά τους στην καταβολή του συνόλου της ειδικής συμπληρωματικής αποζημίωσης και των συναφών τόκων.
- 8 Στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών, το *Istituto Nazionale di Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica (Inpdap)* υποστήριξε ότι οι ενάγουσες της κύριας δίκης άρχισαν να λαμβάνουν σύνταξη επιζώντος σε ημερομηνία μεταγενέστερη της 16ης Αυγούστου 1995. Από το μόνο άρθρο, παράγραφος 774, του νόμου 296/2006, προκύπτει ότι το άρθρο 1, παράγραφος 41, του νόμου 335/1995 έχει την έννοια ότι, για τις συντάξεις επιζώντος οι οποίες οφείλονται μετά τις 17 Αυγούστου 1995, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας κατά την οποία στοιχειοθετήθηκε δικαίωμα άμεσης συντάξεως, η ειδική συμπληρωματική αποζημίωση πρέπει να νοηθεί ως αποτελούσα άρρηκτο μέρος της συντάξεως γήρατος.
- 9 Το *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia*, προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι το μόνο άρθρο, παράγραφοι 774 και 776, του νόμου 296/2006 είχε ως αποτέλεσμα την κατάργηση των σχετικών με σύνταξη επιζώντος δικαιωμάτων που απορρέουν από την ερμηνεία της σχετικής με το άρθρο 15, παράγραφος 5, του νόμου 724/1994 νομολογίας του. Το δικαστήριο αυτό θεωρεί ότι ο μοναδικός σκοπός του μόνου άρθρου, παράγραφοι 774 και 776, του νόμου 296/2006 ήταν η προστασία των οικονομικών συμφερόντων του ιταλικού κράτους. Επομένως, τίθεται το ζήτημα αν η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχει εφαρμογή ενώπιον ερμηνευτικών νόμων οι οποίοι μεταβάλλουν αναδρομικώς, εις βάρος των ενδιαφερομένων, τις γενεσιουργούς δικαιωμάτων διατάξεις και αν μόνο λόγος οικονομικής φύσεως δύναται να αποτελέσει επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος.
- 10 Συναφώς, το *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia*, αναφέρει νομολογία του *Corte costituzionale*. Το τελευταίο αυτό δικαστήριο, επιληφθέν δύο διατάξεων του *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia*, και του *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana*, έκρινε, με την απόφασή του 74, της 12ης Μαρτίου 2008, ότι τα προβληθέντα σχετικά με τη συνταγματικότητα του μόνου αυτού άρθρου, παράγραφος 774, του νόμου 296/2006 ζητήματα δεν ήσαν βάσιμα. Επιπλέον, στην απόφαση 1 της 5ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τον νόμο

335/1995, το Corte costituzionale έκρινε ότι η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν εφαρμόζεται στις έννομες σχέσεις οι οποίες αφορούν δημόσιες και ιδιωτικές συντάξεις γήρατος. Ο νομοθέτης, εκδίδοντας τον νόμο 335/1995, επεδίωξε την εναρμόνιση των ιδιωτικών και δημόσιων συνταξιοδοτικών καθεστώτων, όπερ είχε διαρθρωτικά αποτελέσματα επί των δημοσίων δαπανών και των δημοσιονομικών ισορροπιών, προκειμένου να εκπληρωθούν οι κοινοτικές υποχρεώσεις οι οποίες συνδέονται με το Σύμφωνο οικονομικής και δημοσιονομικής σταθερότητας για τη μετάβαση στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα.

- 11 Όσον αφορά την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να απαντήσει στα υποβληθέντα ερωτήματα, το Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia, παρατηρεί ότι το άρθρο 1 του νόμου 241/1990 παραπέμπει ευθέως και ανεπιφυλάκτως στις αρχές της έννομης τάξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίες παρέχουν στον Ιταλό δικαστή τη δυνατότητα να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση συγκεκριμένης ερμηνείας η οποία είναι σημαντική για τη λήψη της αποφάσεώς του. Βεβαίως, το Δικαστήριο έκρινε στις αποφάσεις Cicala (C-482/10, EU:C:2011:868) και Romeo (C-313/12, EU:C:2013:718) ότι το άρθρο 1 του νόμου 241/1990 δεν παραπέμπει ευθέως και ανεπιφυλάκτως στο δίκαιο της Ένωσης. Πάντως, στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιθέτως προς τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι δύο αυτές αποφάσεις, δεν ετέθη το ζήτημα της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, αλλά της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η οποία εφαρμόζεται σαφώς και ανεπιφυλάκτως χωρίς να οριοθετείται στο εσωτερικό δίκαιο.
- 12 Υπό τις συνθήκες αυτές το Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:
  - «1) Έχει η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία όπως ο [νόμος 296/2006] ο οποίος ορίζει ότι δεν μπορούν να καταβάλλονται από το Istituto di Previdenza ευνοϊκότερες συντάξεις επιζώντος στους δικαιούχους συντάξεων επιζώντος οι οποίες εκκαθαρίστηκαν μετά τις 17 Αυγούστου 1995 και αντιστοιχούν στις συντάξεις γήρατος οι οποίες καταβάλλονταν στους συζύγους τους πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, χωρίς να διευκρινίζεται αν συντρέχουν συναφώς λόγοι γενικού συμφέροντος;
  - 2) Μπορεί ο λόγος οικονομικής φύσεως να συνιστά λόγο γενικού συμφέροντος για την έκδοση νόμων αυθεντικής ερμηνείας όπως αυτός ο οποίος αποτελεί το αντικείμενο της διαδικασίας της κύριας δίκης;»

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

- 13 Εκ προοιμίου, διαπιστώνεται ότι τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης σε αμιγώς εσωτερικής φύσεως κατάσταση.
- 14 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο δεν είναι, καταρχήν, αρμόδιο να δώσει απάντηση σε προδικαστικό ερώτημα όταν είναι πρόδηλο ότι ο κανόνας του δικαίου της Ένωσης που του υποβλήθηκε προς ερμηνεία δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής (βλ., συναφώς, απόφαση Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, C-139/12, EU:C:2014:174, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 15 Ωστόσο, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί αιτήσεων προδικαστικών αποφάσεων που αφορούν διατάξεις του δικαίου της Ένωσης σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, αλλά το εθνικό δίκαιο παραπέμπει στο περιεχόμενο των διατάξεων αυτών του δικαίου της Ένωσης προς καθορισμό των εφαρμοστέων κανόνων σε μια αμιγώς εσωτερικής φύσεως κατάσταση για το οικείο κράτος (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις Poseidon Chartering, C-3/04, EU:C:2006:176, σκέψη 15· ETI κ.λπ., C-280/06, EU:C:2007:775, σκέψεις 22 και 26· Salahadin Abdulla κ.λπ., C-175/08, C-176/08, C-178/08 και C-179/08, EU:C:2010:105, σκέψη 48· Cicala, EU:C:2011:868, σκέψη 17· Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, σκέψη 45, καθώς και Romeo, EU:C:2013:718, σκέψη 21).

- 16 Πράγματι, υφίσταται συμφέρον της Ένωσης για ομοίμορφη ερμηνεία διατάξεων και εννοιών του δικαίου της Ένωσης, ώστε να αποφεύγονται ερμηνευτικές αποκλίσεις στο μέλλον, σε περιπτώσεις που η εθνική νομοθεσία εναρμονίζει τις προβλεπόμενες λύσεις για καταστάσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οικείας ρυθμίσεως της Ένωσης προς τις λύσεις που έχουν γίνει δεκτές από την εν λόγω ρύθμιση, για να εξασφαλισθεί ομοίμορφη μεταχείριση τόσο των εσωτερικών όσο και των διεπόμενων από το δίκαιο της Ένωσης καταστάσεων, ανεξαρτήτως των συνθηκών υπό τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις και οι έννοιες του δικαίου της Ένωσης (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις *Salahadin Abdulla* κ.λπ., EU:C:2010:105, σκέψη 48· *SC Volksbank România*, C-602/10, EU:C:2012:443, σκέψεις 87 και 88· *Nolan*, EU:C:2012:638, σκέψη 46· *Allianz Hungária Biztosító* κ.λπ., C-32/11, EU:C:2013:160, σκέψεις 20 και 21, καθώς και *Romeo*, EU:C:2013:718, σκέψη 22).
- 17 Τούτο συμβαίνει στην περίπτωση κατά την οποία το εθνικό δίκαιο προβλέπει την άμεση και άνευ επιφυλάξεων εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σε τέτοιες καταστάσεις (αποφάσεις *Cicala*, EU:C:2011:868, σκέψη 19· *Nolan*, EU:C:2012:638, σκέψη 47, και *Romeo*, EU:C:2013:718, σκέψη 23). Αντιθέτως, τούτο δεν συντρέχει όταν οι διατάξεις του εθνικού δικαίου επιτρέπουν σε εθνικό δικαστήριο να αφίσταται των κανόνων του δικαίου της Ένωσης, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο (βλ., συναφώς, αποφάσεις *Kleinwort Benson*, C-346/93, EU:C:1995:85, σκέψεις 16 και 18, καθώς και *Romeo*, EU:C:2013:718, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 18 Όσον αφορά το άρθρο 1 του νόμου 241/1990, για το οποίο κάνει λόγο το *Corte dei conti*, το Δικαστήριο έκρινε ότι η διάταξη αυτή δεν περιλαμβάνει παραπομπή στο δίκαιο της Ένωσης, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας του Δικαστηρίου, ώστε να μπορεί αυτό να αποφανθεί επί ερωτημάτων σχετικών με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης στο πλαίσιο αμιγώς εσωτερικών δικαστικών διαφορών (βλ. αποφάσεις *Cicala*, EU:C:2011:868, καθώς και *Romeo*, EU:C:2013:718).
- 19 Ωστόσο, το *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia*, δεν προβάλλει κανένα στοιχείο βάσει του οποίου να μπορεί το Δικαστήριο να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είναι αρμόδιο να απαντήσει στα υποβληθέντα ερωτήματα. Το γεγονός και μόνον ότι τα ερωτήματα αυτά αφορούν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και όχι την υποχρέωση αιτιολογήσεως, όπως στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις *Cicala* (EU:C:2011:868) και *Romeo* (EU:C:2013:718), δεν μπορεί να μεταβάλει την εκτίμησή αυτή.
- 20 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 94, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως πρέπει να εκθέτει τους λόγους που οδήγησαν το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει ερωτήματα ως προς την ερμηνεία ή το κύρος συγκεκριμένων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, καθώς και τη σχέση που το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι υπάρχει μεταξύ των διατάξεων αυτών και της εφαρμοστέας στην κύρια δίκη εθνικής νομοθεσίας. Η έκθεση των λόγων αυτών, όπως και η συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών που απαιτεί το άρθρο 94, στοιχείο α', του εν λόγω Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να εξακριβώσει, πέραν του παραδεκτού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, την αρμοδιότητά του να απαντήσει στο υποβληθέν ερώτημα (διάταξη *Parva Investitsionna Banka*, C-488/13, EU:C:2014:2191, σκέψη 25).
- 21 Κατόπιν των ανωτέρω εκτιμήσεων, διαπιστώνεται, βάσει του άρθρου 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ότι το Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia*.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 22 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) διατάσσει:

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Ιταλία) με απόφαση της 28ης Απριλίου 2014 (υπόθεση C-246/14).

(υπογραφές)